

عنوان مقاله:

نقش و جایگاه شاهان تیموری در توسعه هنر نگارگری ایران

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی اقتصاد و مدیریت (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

مرضیه عباس زاده - کارشناس ارشد ایرانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد محلات

خلاصه مقاله:

توجه به هنر و حمایت از هنرمندان خوش ذوق و توانا در ایران باستان از سابقه طولانی برخوردار بوده و هنر و هنرمند دارای جایگاهممتازی در میان ایرانیان بوده است. ترسیم نقوش متنوع بر روی سفالینه ها و بر دیواره غارها در دوران پیش از تاریخ نشانگر اهمیت هنر در میان مردمان این سرزمین دارد. به مرور زمان و با ظهور صنایع دیگر دست ایرانیان در ایجاد هنرهای جدید بازترشد و آنها توانستند با حمایت حاکمان محلی دست ساخته های زیبایی بوجود آورند که در میان کشورها و سرزمین های دیگرخواهان زیادی داشت. در دوران اسلامی و بطور ویژه دوره تیموری بر اساس مستندات تاریخی، اغلب سلاطین تیموری از تیمور و شاهرخ گرفته تا بایسنقرمیرزا و شاه سلطان حسین میرزا همگی حامی هنر و دوستدار دانش و فرهنگ بودند و همواره در بارگاه آنها هنرمندان و شاعران از جایگاه ممتازی برخوردار بودند. در این دوره، هنرمندانی همانند عبدالحی بغدادی نقاش، معین الدین تبریزی خوشنویس، مولاناخلیل نقاش، غیاث الدین نقاش، کمال الدین بهزاد و دیگران نقش مهمی در توسعه هنر نگارگری داشتند. در پژوهش حاضر سعی می شود ضمن پرداختن به نقش شاهان تیموری در حمایت از هنرمندان و صنعتگران این دوره، ویژگیهای هنر نگارگری این دوره نیز مورد توجه و بررسی قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

هنر نگارگری، شاهان تیموری، فرهنگ، کمال الدین بهزاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/536243>

